

ning på pakkerne om, hvor meget sukker der er, ville være en god idé.

Så synes jeg også, at det da ville være værdt at overveje, hvis man kunne få nogle retningslinjer aftalt med producenter, reklamefolk og andre i branchen om, hvilke grænser de skal holde sig inden for, når det gælder markedsføringen af usunde produkter især over for børn og unge. Så kan man da godt forestille sig, at det kunne blive understøttet på en eller anden måde af noget lovgivning. Det vil jeg ikke på forhånd afvise, hvis der er behov for det.

Men det afgørende for mig, er, at vi forsøger at få branchen til selv at aftale nogle spilleregler, for det tror jeg er mere effektivt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg har lidt et problem med den måde, ministeren diskuterer de her emner på, for jeg er sådan lidt i tvivl om, hvorvidt ministeren rigtig tager det her problem med fedme alvorligt. Vi har fået at vide, at man er et socialistisk parti, hvis man er tilhænger af det forslag, som Socialdemokraterne kommer med. Når jeg går på talerstolen, vil jeg meddele, at Det Radikale Venstre tilslutter sig forslaget, og jeg vil i hvert fald gerne betakke mig for, at Det Radikale Venstre kaldes et socialistisk parti.

Jeg vil også pointere over for ministeren, at det nu rent faktisk var formanden for Hjerteforeningen, som kom med den her anbefaling om ½ l sodavand om ugen og altså ikke en halv sodavand om ugen.

Så jeg vil gerne bede ministeren om i hvert fald lige at kommentere, hvorvidt han overhovedet tager det her problem med fedme og en fedmeepidemi blandt børn alvorligt.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det sidste spørgsmål skulle det jo næsten være overflødig at svare på, eftersom jeg ikke har bestilt andet her i de sidste mange minutter end at tale om, at jeg synes, det er et alvorligt problem, og at der skal gøres noget ved det på en lang række områder, og at jeg gerne vil støtte en EU-lovgivning om det, hvis det bliver nødvendigt på et tidspunkt. Så synes jeg, det er lidt underligt at spørge om, hvorvidt jeg tager problemet alvorligt.

Ellers kan fru Elisabeth Geday slå op i dagspressen. Jeg tror, at det første debattema, jeg

overhovedet rejste, da jeg blev minister, var, at vi skulle sørge for, at børnene fik noget mindre sodavand, og at det var urimeligt, at de kunne få sodavand og slik på skolerne. Så at påstå, at jeg ikke tager det alvorligt, er i hvert fald at gå meget langt. Jeg kan i hvert fald dokumentere, at det forholder sig lige modsat. Der er nok ikke meget, jeg tager mere alvorligt end netop den diskussion, men jeg tror bare ikke på sådan nogle forbud og restriktioner, som bare fører til bureaukrati.

Jeg har heller ikke sagt, at man er et socialistisk parti, fordi man støtter dette forslag. Jeg har bare sagt, at det er kendetegnende for de socialistiske partier, at de kun kan finde på forbud og bureaukratiske restriktioner og større skatter og afgifter, når de skal finde på at løse problemer. Det er altid det, vi hører fra den side. Men jeg kunne bestemt ikke drømme om at påstå, at Det Radikale Venstre skulle være et socialistisk parti.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til familie- og forbrugerministeren. Vi går straks i gang med ordførerne, fru Inge-Lene Ebdrup fra Venstre som den første.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Da Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det er alt for formynderisk, sagde Ritt Bjerregaard i et interview til Børsen den 1. december 2003, da hun som Socialdemokraternes fødevarereordfører blev spurgt om sin holdning til Ernæringsrådets forslag om et forbud mod reklamer for usunde fødevarer.

Jeg vil dermed indledningsvis konstatere, at der er tale om en kovending fra, at den socialdemokratiske holdning til forbud for knap halvandet år siden var, at det var alt for formynderisk, til, at det nu er nødvendigt. Men det er selvfølgelig tilladt at skifte mening.

Jeg vil gerne understrege, at forslagsstillerne berører et meget alvorligt problem, som vi i Venstre finder det helt nødvendigt at imødegå. Vi vil derfor meget gerne indgå i arbejdet med at finde gode løsninger, som dæmper op for problemet, der er et af de største sundhedsmæssige problemer overhovedet.

Men løsningen findes ikke ved at forbyde reklamer for usunde føde- og drikkevarer for børn, selv om det umiddelbart kan lyde som en nem løsning, desværre bare lidt for nem, og i høj